

HAARKLOVERIJ

(Split Ends)

Eenakter

door

FRANK VICKERY

vertaling

Marja Jansweijer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HAARKLOVERIJ – SPLIT ENDS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK VICKERY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1992 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

CYRIL - man

NANCY - vrouw

NORMAN - man

SUSAN - vrouw, slist

DECOR:

Een huiskamer. Er zijn twee deuren, één hiervan komt uit op straat, de andere leidt naar de keuken. Achter in het midden is een open trap. Op het toneel staan een kapstok en een telefoontafel, een bank en een kleine tafel, een dressoir, twee leunstoelen, een televisie, een gedekte eettafel en vier stoelen. Een broek hangt over één van de stoelen. Aan de muur hangt een spiegel.

Als het doek opgaat is Nancy aan het strijken en leest Cyril in een leunstoel de krant.

Nancy: Ik zal weer eens naar Gwilym Evans moeten om nieuw ondergoed voor je te kopen. Een goede scheet en je gaat door deze onderbroek heen.

Cyril: Zeg dat wel.... en ik ben nogal winderig de laatste tijd.

Nancy: Dat hoef je mij niet te vertellen. Vannacht blies je me zowat het bed uit. En dat niet één keer, maar tot drie keer toe.

Cyril: Ik zal wel iets verkeerd's gegeten hebben. Die uien bhaji's hebben er vast iets mee te maken.

Nancy: Ja, die gaan er bij jou in als koek. Wat minder zou geen kwaad kunnen, drie per dag is wel genoeg. Je hebt vast indiaans bloed.

Cyril: Alleen omdat ik Korma curry en een paar uien bhaji's zo lekker vind?

Nancy: Niet alleen dat. Het bevalt me niets zoals je tegenwoordig met je benen gekruist midden op het kleed zit.

Cyril: Gewoon een beetje mediteren. Zou je ook eens moeten proberen. Werkt erg kalmerend.

Nancy: Ik heb geen tijd voor die onzin. Ik moet al voor jou en die zoon van ons zorgen. Daarom ben ik hier nou ook mee achter. (*bedoelt het strijken*) Ik ben meer dan twee uur bezig geweest met die salade, en dan heb ik het nog niet eens over de kosten. (*ze gooit de net gestreken onderbroek en hemd naar hem toe*)

Cyril: En wie betaalt dat?

Nancy: Ik kan het moeilijk aan hem vragen, wel? Niet nu hij werkeloos is.

Cyril: Als ie er maar geen gewoonte van maakt. Dat kost minstens een geeltje.

Nancy (*tevreden*): Denk je dat echt? (*zeer trots*) Het was niet veel meer dan een tientje.

Cyril: Het heeft hem er anders niet van weerhouden een meisje uit te nodigen. Snap alleen niet waarom hij haar meteen voor het eten uitnodigt.

Nancy: Blijkbaar eet ze nogal graag. Norman zei dat ze er graag carrière mee wou maken. Je weet wel, wedstrijden. Zij aan een tafel en een sprinkhanenplaag aan de andere. Kijken wie er wint.

Cyril: Volgens mij is ze een beetje maf.

Nancy (*brengt de strijkplank naar de keuken*): Leg die krant nou eens weg en ga je verkleden. Ik weet niet precies hoe laat ze komt. (*Nancy loopt naar de keuken. Cyril vouwt de krant op en komt uit zijn stoel. Terwijl hij dit doet valt de pruik, die hij op heeft, achter de stoel.*)

Hij blijkt volkomen kaal te zijn. Zonder te beseffen wat er gebeurd is, loopt hij naar boven. Terwijl hij verdwijnt, komt Nancy uit de keuken terug. Ze is een beetje aan het opruimen als Norman naar beneden komt)

Norman: Is mijn broek al klaar, mam?

Nancy: Hij hangt op de stoel.

Norman: Alles klaar? *(hij doet zijn broek aan)*

Nancy: Het eten staat op tafel.

Norman: En jij?

Nancy: Ik ben al lang klaar.

Norman: Je houdt dit toch niet aan?

Nancy: Wat is er mis mee?

Norman: Doe je niet iets leuks aan?

Nancy: Ik heb iets leuks aan. *(controleert haar spiegelbeeld in de spiegel die aan de muur hangt)* Dit is mijn mooiste broche.

Norman: Ik heb het over je jurk. Ik dacht dat je die nieuwe witte zou dragen.

Nancy: Dit is mijn nieuwe witte.

Norman: Maar hij is roze.

Nancy: Ik heb hem gisteren geverfd.

Norman: Waar was dat voor nodig.

Nancy: Ik had geen keus. Ik heb hem per ongeluk samen met mijn oude oranje vest gewassen.

Norman *(slentert naar de tafel)*: Alles staat klaar. *(Nancy loopt naar de keuken)*

Nancy *(vanuit keuken)*: Je zou denken dat we de hele straat te eten krijgen. *(Norman loopt naar de tafel en pakt een roestvrij stalen slasauskom)*

Norman: Is dit slasaus?

Nancy *(vanuit keuken)*: Ja.

Norman: Daar houdt Susan niet van.

Nancy *(vanuit keuken)*: Ze hoeft het niet te eten.

Norman *(zit aan tafel)*: Ik hoop dat je genoeg zuur hebt. Ze kan niet zonder. *(Nancy komt binnen met een rolveger)*

Nancy: Ik heb een grote pot opengemaakt.

Norman: Zou genoeg kunnen zijn.

Nancy *(gaat met de rolveger over het kleed)*: Rare tijd om te komen eten... acht uur 's avonds op een doordeweekse dag. De meeste jongens nodigen hun vriendin op zondagmiddag uit.

Norman: Susan kan nooit op zondag. Dat is een belangrijke dag bij haar thuis.

Nancy: Zijn ze gelovig?

Norman (*nee schuddend*): Nee, maar ze dineren nogal uitgebreid. Van half vijf tot acht uur.

Nancy: Dan moet ze een flinke meid zijn.

Norman: Zo dun als een lat. Ik weet niet waar ze het laat.

Nancy: Als ze echt zo dun is, weet ik niet wat je in haar ziet.

Norman: Ik houd niet van dikke vrouwen.

Nancy: Je vader anders wel.

Norman: Jij bent toch niet dik, mam.

Nancy: Nu niet... maar je had me moeten zien toen ik met hem trouwde.

Norman: Hoe zwaar was je toen?

Nancy: Een maand of vijf... (*ze beseft wat ze gezegd heeft en probeert er overheen te lachen. Korte stilte*)

Norman: Waar is die ouwe eigenlijk?

Nancy: Hij is zich boven aan het omkleden. Zeg luister eens, heb jij dat meisje eigenlijk veel over ons verteld? (*ze gaat op de bankleuning zitten dicht bij Norman*) Ik bedoel, heb je ons beschreven, verteld hoe we eruit zien, en zo.

Norman: Ik denk het niet.

Nancy: Dan is het goed.

Norman: Hoezo?

Nancy: Ik vroeg het me alleen maar af.

Norman: Wat is er aan de hand?

Nancy: Weet je zeker dat je het niet over je vader hebt gehad?

Norman: Natuurlijk heb ik het over hem gehad.

Nancy: Maar je hebt toch niet gezegd dat hij kaal is.

Norman: Hoezo niet?

Nancy: Nou kijk, dit is een bijzondere gelegenheid... daarom heeft hij zijn haarstukje opgedaan.

Norman (*niet erg blij dit te horen*): Ik zou geen moeite doen als ik hem was.

Nancy: Je weet wat een teer onderwerp zijn hoofd is... vooral als hij iemand voor het eerst ontmoet.

Norman: Zonder haarstukje ziet hij er beter uit.

Nancy: Zeg dat nou niet. Het was duur genoeg.

Norman: Je moet ook nooit iets uit de krant bestellen.

Nancy: Er staan anders hele leuke dingen in 'de Adverteerder'. Bovendien heeft hij die pruik niet daarvandaan, hij heeft hem bij Carrefour gekocht.

Norman: Ik wist niet dat ze daar pruiken verkochten.

Nancy: Op de rommelmarkt wel.

Norman: Daar had hij hem beter kunnen laten. Hé, hoorde je de kat? Is ze binnen?

Nancy: Ja.

Norman: Gooi haar naar buiten. Susan haat katten.

Nancy: Dat kan niet, hoor. Ik weet zeker dat ze elk moment kan bevallen. Ik heb haar in een kartonnen doos achter de bank gezet. Je zult geen last van haar hebben. Ze zal geen geluid maken, dus dan komt Susan niet eens te weten dat we een kat hebben. Hoe laat is het nu?

Norman (*Kijkt op zijn horloge*): Vijf voor.

Nancy: Hoe laat komt ze?

Norman: Ik heb gezegd dat ze na achten kon komen.

Nancy: Nou, dat is fantastisch. Stel dat ze om tien uur komt?

Norman: Dat doet ze niet.

Nancy (*zich herinnerend*): O ja, Ik heb die servetten waar je om vroeg. (*gaat ze halen van het dressoir rechts achter*)

Norman: Goed zo.

Nancy: Ze hadden alleen geen effen. Dus heb ik deze maar genomen. (*ze laat ze aan hem zien*)

Norman (*pakt er een om te kijken*): Ninja Turtles?

Nancy (*begint ze op tafel te leggen*): Het was of deze of Winni the Pooh, en die kan ik al helemaal niet uitstaan.

Norman (*volgt haar, verbaasd*): Je hebt toch ook niet nog papieren bekertjes gekocht?

Nancy: Ze moesten bij elkaar passen, toch? En bovendien scheelt het in de afwas. Overal afblijven, Norman. Ik ben trots op die salade. Ik heb de tafel niet meer zo mooi gedekt sinds dat laatste meisje waar je mee thuis kwam.

Norman: Sonia.

Nancy: Herinner je je haar nog? Goh, die was lelijk zeg!

Norman: Lelijk? Weet je, ze was zo lelijk, dat toen ze geboren werd haar moeder flauw viel.

Nancy: Ze had wel gevoel voor humor. Zat zichzelf constant belachelijk te maken. Alleen al de dingen die ze over haar gezicht zei.

Norman: Die jij over haar gezicht zei, zal je bedoelen.

Nancy: Ja, maar niet in haar gezicht. (*ze lachen*)

Norman: Papa mocht haar wel.

Nancy: Alleen omdat ze zo druk was met grapjes maken over zichzelf, dat ze geen tijd had om iets over zijn hoofd te zeggen.

Norman: En ze hadden natuurlijk ook nog iets gemeenschappelijks.

Nancy: Wat dan?

Norman: Ze hadden allebei iets onnatuurlijks.

Nancy: Ze had toch geen pruik?

Norman: Zeker wel.

Nancy (*zeer onder de indruk*): Was wel een goeie dan. Was ze kaal?

Norman: Als een biljartbal. Vroeger had ze een mooie kop met haar.

Op een dag stond ze zelf op, maar al haar haar bleef liggen.

Nancy: Ze zal wel overstuur geweest zijn.

Norman: Ja, wat denk je. Ze had het pas gewassen.

Nancy: Toch geweldig hoe ze erom kon lachen. Ze maakte overal grapjes over. Haar ogen, haar mond, haar handen, haar voeten... als ze borsten had gehad, had ze daar ook nog grapjes over gemaakt. Maar haar handen zal ik echt nooit vergeten.

Norman: Dat waren net kolenschoppen.

Nancy: Ik weet nog toen ik haar voor het eerst ontmoette. Net alsof je een grijpmachine een hand gaf. Laten we er maar over ophouden.

Norman: Ik weet zeker dat je Susan aardig zult vinden. Ze is heel anders als Sonia.

Nancy: Is ze knap dan?

Norman: Ze heeft hele mooie ogen.

Nancy: Niet zoals die van Sonia dan. Een van haar ogen, ik geloof de rechter, leidde een geheel eigen leven. Daar kon ik uren naar kijken. (*ze snijdt een schots ei doormidden en houdt de helften voor haar ogen, daarna beweegt ze één helft door de lucht*) Zo deed dat oog. (*Cyril komt naar beneden*)

Cyril: Zijn mijn schoenen hier?

Nancy (*kijkt naar Cyril*): Zijn in de keuken, ik heb ze gepoetst.

(*Cyril gaat naar de keuken. Tegen Norman, als Cyril de kamer verlaten heeft*) Zag je dat?

Norman: Wat?

Nancy: Hij heeft zijn pruik niet op.

Norman: Misschien doet hij eerst zijn schoenen aan.

Nancy: Nee. (*wijst naar haar hoofd*) Hij had hem op toen hij naar boven ging.

Norman: Waarom heeft hij hem dan afgedaan.

Nancy: Dat vraag ik me ook af.

Norman (*opgelucht*): Misschien heeft hij toch besloten hem niet te dragen. (*Cyril komt weer vanuit de keuken binnen*)

Cyril: Daar heb je goed je best op gedaan, Nancy. Ze glimmen als een spiegel. (*hij gaat in de stoel rechts van de tafel zitten*)

Nancy: Ik ben blij dat ik nog iets naar je zin kan doen. (*een stilte. Ze kijkt aarzelend naar Norman alvorens Cyril aan te spreken*) Eh... over je pruik.

Cyril (*snauwt*): Wat is daarmee?

Nancy: Niets.... niets. (*korte stilte*) Van gedachten veranderd?

Cyril: Waar heb je het toch over?

Nancy: Toch maar besloten om hem niet op te doen?

Cyril: Natuurlijk niet. Waarom denk je dat?

Nancy: Nou, ik vroeg me alleen maar af.... waar hij is, dat is alles.

Cyril: Waar denk je? Op mijn hoofd toch, waar anders? (*Nancy kijkt naar Norman*)

Nancy (*tegen Norman*): Zeg jij het, of ik?

Norman (*loopt naar Cyril*): Ik denk dat je een probleempje hebt, pap. Het enige wat jij op je hoofd hebt is glans.

Cyril: Waar heb je het over?

Norman (*wijst naar zijn eigen hoofd*): Het is d'r niet.

Nancy: Kijk eens in de spiegel. (*Cyril heeft zijn schoenen in zijn hand. Hij tilt ze op en bekijkt zijn spiegelbeeld erin. Dan legt hij zijn hand op zijn hoofd om te voelen*)

Cyril (*stomverbaasd*): Waar is die nou gebleven? Ik heb hem opgedaan, ik weet het zeker.

Nancy: Ja, toen je naar boven ging zat hij er nog.

Norman: Heb je je gebukt? Misschien is hij eraf gevallen.

Cyril: Dat kan niet. Dat zou ik gevoeld hebben. (*tegen Nancy*) Wat moet ik nou doen?

Nancy: Ik begrijp er niets van. Je hebt hem toch niet in de vuile was gegooid toen je je schone ondergoed aandede?

Cyril: Ik heb geen schoon ondergoed aangedaan.

Nancy: Oh, jij viezerik, en ik had schone voor je klaargelegd.

Cyril: Wat ik nu aan heb is ook schoon.

Nancy: Daar gaat het niet om. Je moet altijd schoon ondergoed aandoen. Stel dat je plotseling naar het ziekenhuis moet.

Cyril (*wijst naar de leunstoel*): Ik kom nooit uit die stoel. Waarom zou ik dan plotseling naar het ziekenhuis moeten?

Nancy: Kaalhoofdigheid misschien?

Cyril: Ik draag toch geen onderbroek op mijn hoofd, oen.

Norman: Je zou het eens kunnen proberen. Staat misschien wel beter dan je pruik.

Cyril: Nou, ik snap er niets van.

Nancy: Je moet hem ergens hebben laten vallen.

Cyril: Ik ben nergens geweest. Nou ja, alleen in de slaapkamer.

Nancy: Heb je hem onder het bed geschopt? Ga daar eens kijken, dan zoeken Norman en ik hier beneden.

Cyril (*loopt de trap op*): Ik meende wat ik zei. Ik ontmoet niemand zolang ik er zo uitzie. (*Cyril gaat naar boven*)

Nancy: Kom Norman, help me eens. (*beiden zoeken in de kamer*)

Norman: Ik heb wel eens gehoord van mensen die hun hoofd verliezen, maar dit is belachelijk.

Nancy: Ik snap het niet.... het ene moment zit hij hier met zijn pruik op en het volgende moment is hij hem kwijt.

Norman: Gek dat hij het niet gemerkt heeft. Zo'n pruik houdt je hoofd toch warm?

Nancy (*praat tegen de poes als ze achter de bank komt*) Het is al goed, ik zal je niet storen. (*uit beeld, opgewonden*) Oh Norman, de kleintjes zijn geboren, ik zei toch dat het elk moment kon gebeuren. Het zijn er vier. Of nee, eens kijken... Een, twee, drie, vier, zit eens stil kleine dondersteen... vijf Mijn God, dit is een grote. Zes. Ze heeft er zes. (*tegen de poes*) Zes schatjes. Het is al goed, ik ga al.

Norman: Nergens te vinden. (*Cyril komt de trap af*)

Cyril: Het is belachelijk.

Nancy: Wat?

Cyril: Mijn pruik.

Norman: Dat heb ik altijd al gezegd.

Nancy (*tegen Cyril*): Wat zeg je daarvan, Cyril... ze heeft er zes.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto